

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Krupska-Świstak

Protokolant: staż. Justyna Galbierczyk

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniach 26 lutego 2019 roku i 30 kwietnia 2019 roku sprawy

1. M. D. (1)

s. R. i M. z domu W.

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 04 lutego 2018r. w P. na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z A. Ż. i S. M. w sposób umyślny, dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) nr rej. (...) w ten sposób, że urwał zewnętrzne prawe lustro, oraz zarysował powłokę lakierniczą prawych przednich drzwi, powodując stratę o łącznej wartości 1000 zł na szkodę T. A.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

2. W dniu 04 lutego 2018r. w P. na parkingu przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z A. Ż. i S. M. w sposób umyślny, dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) nr rej. (...) w ten sposób, że nieustalonym przedmiotem spowodował pęknięcie przedniego zderzaka, oraz urwał zewnętrzne prawe lustro i zarysował powłokę lakierniczą pokrywy silnika, powodując stratę o łącznej wartości 1371,45 zł na szkodę B. P.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

3. W dniu 04 lutego 2018r. w P. na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z A. Ż. i S. M. w sposób umyślny, dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) nr rej. (...) w ten sposób, że urwał zewnętrzne lewe lustro, zarysował powłokę lakierniczą lewych przednich drzwi, oraz wgniół maskę pojazdu, powodując stratę łącznej wartości 1300 zł na szkodę M. S.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

4. W dniu 04 lutego 2018r. w P. na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z A. Ż. i S. M. w sposób umyślny, dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) nr rej. (...) w ten sposób, że urwał zewnętrzne lewe lustro, powodując stratę o wartości 961 zł na szkodę A. S.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

5. W dniu 04 lutego 2018r. w P. na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z A. Ż. i S. M. w sposób umyślny, dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) nr rej. (...) w ten sposób, że uderzając w lewe tylne drzwi nieustalonym przedmiotem spowodował wgniecenie karoserii, oraz rozbił wkład lewego zewnętrznego lusterka, powodując stratę o łącznej wartości 1250 zł na szkodę R. M.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

6. W dniu 04 lutego 2018r. w P. na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z A. Ż. i S. M. w sposób umyślny dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) nr rej. (...) w ten sposób, że urwał zewnętrzne prawe i lewe lusterko, powodując stratę o łącznej wartości 1246 zł na szkodę M. H.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

2. A. Ż.

s. R. i M. z domu O.

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 04 lutego 2018r. w P. na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z M. D. (1) i S. M. w sposób umyślny, dokonał uszkodzenia samochodu marki J. (...) nr rej. (...) w ten sposób, że urwał zewnętrzne prawe lusterko, oraz zarysował powłokę lakierniczą prawych przednich drzwi, powodując stratę o łącznej wartości 1000 zł na szkodę T. A.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

2. W dniu 04 lutego 2018r. w P. na parkingu przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z M. D. (1) i S. M. w sposób umyślny, dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) nr rej. (...) w ten sposób, że nieustalonym przedmiotem spowodował pęknięcie przedniego zderzaka, oraz urwał zewnętrzne prawe lusterko i zarysował powłokę lakierniczą pokrywy silnika, powodując stratę o łącznej wartości 1371,45 zł na szkodę B. P.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

3. W dniu 04 lutego 2018r. w P. na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z M. D. (1) i S. M. w sposób umyślny, dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) nr rej. (...) w ten sposób, że urwał zewnętrzne lewe lusterko, zarysował powłokę lakierniczą lewych przednich drzwi, oraz wgniół maskę pojazdu, powodując stratę łącznej wartości 1300 zł na szkodę M. S.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

4. W dniu 04 lutego 2018r. w P. na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z M. D. (1) i S. M. w sposób umyślny, dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) nr rej. (...) w ten sposób, że urwał zewnętrzne lewe lusterko, powodując stratę o wartości 961 zł na szkodę A. S.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

5. W dniu 04 lutego 2018r. w P. na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z M. D. (1) i S. M. w sposób umyślny, dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) nr rej. (...) w ten sposób, że uderzając w lewe tylne drzwi nieustalonym przedmiotem spowodował wgniecenie karoserii, oraz rozbił wkład lewego zewnętrznego lusterka, powodując stratę o łącznej wartości 1250 zł na szkodę R. M.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

6. W dniu 04 lutego 2018r. w P. na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z M. D. (1) i S. M. w sposób umyślny dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) nr rej. (...) w ten sposób, że urwał zewnętrzne prawe i lewe lusterko, powodując stratę o łącznej wartości 1246 zł na szkodę M. H.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

3. S. M.

s. M. i M. z domu T.

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 04 lutego 2018r. w P. na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z M. D. (1) i A. Ż. w sposób umyślny, dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) nr rej. (...) w ten sposób, że urwał zewnętrzne prawe lusterko, oraz zarysował powłokę lakierniczą prawych przednich drzwi, powodując stratę o łącznej wartości 1000 zł na szkodę T. A.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

2. W dniu 04 lutego 2018r. w P. na parkingu przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z M. D. (1) i A. Ż. w sposób umyślny, dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) nr rej. (...) w ten sposób, że nieustalonym przedmiotem spowodował pęknięcie przedniego zderzaka, oraz urwał zewnętrzne prawe lusterko i zarysował powłokę lakierniczą pokrywy silnika, powodując stratę o łącznej wartości 1371,45 zł na szkodę B. P.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

3. W dniu 04 lutego 2018r. w P. na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z M. D. (1) i A. Ż. w sposób umyślny, dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) nr rej. (...) w ten sposób, że urwał zewnętrzne lewe lusterko, zarysował powłokę lakierniczą lewych przednich drzwi, oraz wgniół maskę pojazdu, powodując stratę łącznej wartości 1300 zł na szkodę M. S.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

4. W dniu 04 lutego 2018r. w P. na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z M. D. (1) i A. Ż. w sposób umyślny, dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) nr rej. (...) w ten sposób, że urwał zewnętrzne lewe lusterko, powodując stratę o wartości 961 zł na szkodę A. S.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

5. W dniu 04 lutego 2018r. w P. na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z M. D. (1) i A. Ż. w sposób umyślny, dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) nr rej. (...) w ten sposób, że uderzając w lewe tylne drzwi nieustalonym przedmiotem spowodował wgniecenie karoserii, oraz rozbił wkład lewego zewnętrznego lusterka, powodując stratę o łącznej wartości 1250 zł na szkodę R. M.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

6. W dniu 04 lutego 2018r. w P. na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z M. D. (1) i A. Ż. w sposób umyślny dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) nr rej. (...) w ten sposób, że urwał zewnętrzne prawe i lewe lusterko, powodując stratę o łącznej wartości 1246 zł na szkodę M. H.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

orzeka

1. oskarżonego **M. D. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzuconych mu w pkt od 1 do 6 aktu oskarżenia z tymi zmianami, iż ustala że w przypadku każdego z nich oskarżony działał publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, wartość szkody wyrządzonej przestępstwem popełnionym na szkodę A. S. wynosi 1417,46 zł, wartość szkody wyrządzonej przestępstwem popełnionym na szkodę R. M. wynosi 1140,60 zł, a nadto przyjmując, że oskarżony działał w warunkach ciągu przestępstw, z których każde wyczerpuje dyspozycję art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk i za to na podstawie art. 91 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

2. oskarżonego **A. Ż.** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzuconych mu w pkt od 1 do 6 aktu oskarżenia z tymi zmianami, iż ustala że w przypadku każdego z nich oskarżony działał publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, wartość szkody wyrządzonej przestępstwem popełnionym na szkodę A. S. wynosi 1417,46 zł, wartość szkody wyrządzonej przestępstwem popełnionym na szkodę R. M. wynosi 1140,60 zł, a nadto przyjmując, że oskarżony działał w warunkach ciągu przestępstw, z których każde wyczerpuje dyspozycję art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk i za to na podstawie art. 91 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

3. oskarżonego **S. M.** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzuconych mu w pkt od 1 do 6 aktu oskarżenia z tymi zmianami, iż ustala że w przypadku każdego z nich oskarżony działał publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, wartość szkody wyrządzonej przestępstwem popełnionym na szkodę A. S. wynosi 1417,46 zł, wartość szkody wyrządzonej przestępstwem popełnionym na szkodę R. M. wynosi 1140,60 zł, a nadto przyjmując, że oskarżony działał w warunkach ciągu przestępstw, z których każde wyczerpuje dyspozycję art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk i za to na podstawie art. 91 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

4. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonych **M. D. (1)**, **A. Ż.** i **S. M.** obowiązek solidarnego naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz:

- a) T. A. kwoty 1.000 (jeden tysiąc) złotych,
- b) B. P. kwoty 1371,45 zł (jeden tysiąc trzysta siedemdziesiąt jeden złotych i czterdzieści pięć groszy),
- c) M. S. kwoty 1.000 (jeden tysiąc) złotych,
- d) A. S. kwoty 1417,46 zł (jeden tysiąc czterysta siedemnaście złotych i czterdzieści sześć groszy),
- e) R. M. kwoty 1140,60 zł (jeden tysiąc sto czterdzieści złotych i sześćdziesiąt groszy),
- f) M. H. kwoty (...),00 (jeden tysiąc dwieście czterdzieści sześć) złotych,

5. zasądza od oskarżonych **M. D. (1)**, **A. Ż.** i **S. M.** na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 43,33 zł (czterdzieści trzy złote i trzydzieści trzy grosze) tytułem zwrotu wydatków postępowania oraz wymierza im opłaty:

- a) **M. D. (1)** i **A. Ż.** po 180 (sto osiemdziesiąt) złotych,
- b) **S. M.** 120 (sto dwadzieścia) złotych.

UZASADNIENIE

(na podstawie art. 423 § 1a kpk w zakresie ograniczonym do części dotyczącej oskarżonego M. D. (1))

K. J. prowadzi własną działalność gospodarczą, a w jej ramach Klub (...)mieszczący się w P. przy ul. (...). W nocy z 3 na 4 lutego 2018 r. w Klubie odbywała się dyskoteka, podczas której grupa klientów została wyproszona z lokalu z uwagi na niewłaściwe zachowanie. W grupie tej byli oskarżeni M. D. (1), S. M. oraz A. Ż.. Incydent na tym się nie skończył bowiem awantura przeniosła się na zewnątrz lokalu. K. J. i ochroniarze lokalu próbowali interweniować, ale sami zostali wówczas zaatakowani. Grupa napastników, w tym wszyscy trzej oskarżeni byli agresywni, mieli kije, atakowali zarówno pracowników Klubu, jak i innych klientów, którzy wyszli z lokalu. W ataku szalu oskarżeni zaczęli demolować samochody parkujące w sąsiedztwie Klubu, kopiając je i uderzając, skacząc po nich i wyrywając ich lusterka, którymi rzucali w stronę właściciela Klubu i jego pracowników.

Na miejsce została wezwana policja, a K. J. poinformował funkcjonariuszy, że zna część napastników, bowiem są bywalcami jego lokalu. W toku okazania w/w rozpoznał wizerunki M. D. (1), S. M. i A. Ż. oraz wskazał ich jako uczestników ataku na samochody parkujące w sąsiedztwie Klubu (...)

Dowód: zeznania K. J. k. 220-220v i k.57-57v

protokół okazania k. 59-60, tablice poglądowe k. 52,53 i k.54, zapis

monitoringu k. 48, k. 49

W wyniku zachowania oskarżonych uszkodzonych zostało przynajmniej 6 aut osobowych, tj.:

- pojazd marki (...) nr rej. (...) należący do T. A., w którym wyrwano zewnętrzne prawe lusterko oraz zarysowano powłokę lakierniczą prawych przednich drzwi, powodując stratę o łącznej wartości 1000 zł;

- pojazd marki (...) należący do B. P., w którym wyrwano zewnętrzne prawe lusterko oraz zarysowano powłokę lakierniczą prawych przednich drzwi, powodując stratę o łącznej wartości 1000 zł;

- pojazd marki (...) nr rej. (...) należący do M. S., w którym urwano zewnętrzne lewe lusterko, zarysowano powłokę lakierniczą pokrywy silnika oraz spowodowano pęknięcie przedniego zderzaka powodując stratę łącznej wartości 1371,45 zł;

- pojazd marki (...) nr rej. (...) należący do A. S., w którym urwano zewnętrzne lewe lusterko powodując stratę o wartości 1.417,46 zł;

- pojazd marki (...) nr rej. (...) należący do R. M., w którym spowodowano wgniecenie karoserii oraz rozbito wkład lewego zewnętrznego lusterka, powodując stratę o łącznej wartości 1.140,60 zł

- pojazd marki (...) nr rej. (...) należący do M. H., w urwano zewnętrzne prawe i lewe lusterko powodując stratę o łącznej wartości 1246 zł;

Dowód: zeznania pokrzywdzonych: T. A. k. 5-6 i k. 178-178v;

B. P. k. 17-18, k. 34-34v i 178v, A. S. k. 23-

24 i k. 179-179v, R. M. k. 20-21, k. 44-44v i k. 179v, M.

H. k. 29-29v, 61-61v i k. 180, M. S. k. 14-14v,

k. 38-38v; protokół oględzin miejsca k. 9-11,

M. D. (1) ma 23 lata, jest bezdzietnym kawalerem bez wyuczonego zawodu, legitymuje się wykształceniem średnim. W przeszłości był karany.

Dowód: oświadczenie oskarżonego M. D. k. 218v, dane z KRK k. 84-86

Oskarżony M. D. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów i korzystał z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień. Oświadczył jedynie, że współoskarżonych nie zna i nie pamięta czy był na miejscu zdarzenia w dniu 4 lutego 2018 r.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. D. (1) k. 87-88 i k. 219

Sąd zważył, co następuje:

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie uprawniał do uznania oskarżonych za sprawców zarzuconych im czynów, a wina żadnego z nich nie budziła wątpliwości.

Dowody nieosobowe, w szczególności protokoły oględzin miejsc i rzeczy nie były w sprawie kwestionowane, bo też ich wymowa jest całkowicie jednoznaczna. Czynności procesowe podjęte na miejscu zdarzenia, a udokumentowane w protokole oględzin przeprowadzonych we wczesnych godzinach porannych w dniu 4 lutego 2018 r. jasno dowodzą, że pojazdy należące do pokrzywdzonych zostały uszkodzone celowo i w podobny sposób uprawniający do wnioskowania o zmasowanym i stymulowanym agresją akcie wandalizmu. W/w dokumentacja nie budziła żadnych wątpliwości, znajdując dodatkowo potwierdzenie w zeznaniach właścicieli aut, które również trudno kwestionować.

Sąd nie znajduje żadnych racjonalnych powodów, dla których należałoby poddawać w wątpliwość jakikolwiek aspekt relacji składanych przez pokrzywdzonych, ponieważ ograniczały się one do zwięzłego i logicznego scharakteryzowania szkód w mieniu, a ich wartość określono w sposób wyważony i przystający do powszechnie znanych realiów życiowych. Pokrzywdzeni nie mieli wprawdzie żadnej wiedzy o sprawcach uszkodzeń, ale co do ich charakteru i wartości wypowiadali się rzeczowo i zgodnie z dokumentacją sporządzoną w toku bezpośrednich oględzin.

Z całą pewnością największą wartość dowodową w zakresie identyfikacji sprawców uszkodzenia aut mają zeznania właściciela Klubu (...) i Sąd w całości obdarzył je wiarą. K. J. konsekwentnie i z pełnym przekonaniem typował aktywnych uczestników zdarzenia, ponieważ nie tylko widział incydent naocznie, ale znał oskarżonych jako bywalców swojego lokalu. Bez żadnego trudu rozpoznał ich w grupie osób dewastujących samochody i ani przez moment nie miał co do tego cienia wątpliwości. Trudno wyobrazić sobie jakikolwiek racjonalny powód, dla którego K. J. miałby pomawiać swoich klientów o zachowania przestępcze, zwłaszcza w sytuacji, gdy sam nie padł ich ofiarą. Przeciwnie, w/w jest obiektywnym źródłem informacji i nie ma żadnego osobistego interesu w tym, aby oskarżeni ponieśli karę za czyny, których nie popełnili. K. J. jest natomiast zainteresowany tym, aby swoi gościom, lokalowi i jego otoczeniu zapewnić bezpieczeństwo, toteż stanowcze sprzeciwienie się powtarzającym się aktom dewastacji było głównym motywem, jakim wymieniony świadek mógł się kierować.

Wyjaśnienia M. D. (1), tak jak pozostałych współoskarżonych, nie zasługiwały na wiarę, bo opierały się na gołosłownej i pozbawionej wszelkiej rzeczowości negacji zarzutów. Wszyscy w/w przyjęli postawę wyraźnie asekuracyjną korzystając z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień i zastrzegając, że będą odpowiadali na pytania, ale „zależy jakie”. Trudno z tak prezentowanej linii obrony nie wyciągnąć wniosku, że oskarżeni potraktowali zgodne milczenie jako taktikę procesową minimalizującą ryzyko złożenia wzajemnie sprzecznych relacji, o co nie trudno w wieloosobowej konfiguracji sprawy karnej. Jedynie A. Ż. zdecydował się potwierdzić, że w dniu 4 lutego 2018 r. bawił się w Klubie (...) utrzymując, że nie widział tam ani M. D. (1), ani S. M.. Z jego lakonicznej wypowiedzi wynikało jednak, że obu w/w zna. Nie przeszkadzało to jednak M. D. (1) jawnie wyprzeć się tej znajomości w toku kolejnej rozprawy sądowej. Jednocześnie ostentacyjne i wymowne porozumiewanie się M. D. (1) i A. Ż. podczas rozprawy zadawało kłam tej deklaracji. Trudno traktować z zaufaniem relacje oskarżonego, który przeczy nawet oczywistym faktom.

Art. 288 § 1 kk stanowi, iż karze podlega ten, kto cudza rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku. Dla przyjęcia przestępstwa zniszczenia (uszkodzenia) mienia konieczne jest nie tylko stwierdzenie fizycznego oddziaływania na rzecz, poprzez zmniejszenie jej wartości (użytkowej lub estetycznej) bądź naruszenie jej substancji. Warunkiem odpowiedzialności na podstawie art. 288 kk jest ustalenie, że sprawca obejmował swą świadomością co najmniej możliwość spowodowania szkody majątkowej wskutek zniszczenia, uszkodzenia lub

uczynienia rzeczy niezdatna do użytku i – albo chciał ją spowodować, albo na to się godził (tak w Kodeks Karny część szczególna pod red. prof. A. Wąska, wydawnictwo C.H. Beck, wydanie 3. Warszawa 2006 r. str. 1056). W opisanych okolicznościach faktycznych oba wyżej wskazane warunki odpowiedzialności są spełnione. Sposób oddziaływania na auta pokrzywdzonych, a także rodzaj spowodowanych uszkodzeń nie pozostawiają wątpliwości co do tego, że oskarżeni działali z jawną i czytelną intencją zniszczenia cudzego mienia. Ogarnięci szalem wręcz dążyli do tego, aby poprzez publiczną dewastację pojazdów zademonstrować swoją siłę i okazać poczucie bezkarności.

Umyślne ale jednocześnie publiczne niszczenie cudzej rzeczy, podjęte bez jakiegokolwiek powodu, za to z jawnym okazaniem rażącego lekceważenia porządkowi prawnemu zobowiązywało do przyjęcia chuligańskiego charakteru wszystkich zarzuconych przestępstw. Trudno w opisanych okolicznościach faktycznych o inną kwalifikację prawną, zważywszy, że oskarżeni urządzili widowiskowy akt dewastacji niszcząc kilka pojazdów i czyniąc sobie z tego rozrywkę i źródło publicznej uciechy.

Skrajny przypadek wandalizmu świadczący o dużej demoralizacji oskarżonych wymagał stanowczej reakcji karnej. Czyn z art. 288 § 1 kk popełniony w warunkach, o których mowa w art. 115 § 21 kk, a zatem będący występkiem o charakterze chuligańskim doznaje modyfikacji w zakresie ustawowego zagrożenia karą. O ile bowiem za zniszczenie mienia w typie podstawowym grozi kara pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat, o tyle skazując sprawcę za tego rodzaju występki, ale o charakterze chuligańskim, sąd wymierza karę przewidzianą za przypisane przestępstwo w wysokości nie niższej od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Ustawowy zakaz kumulacji podstaw obostrzenia kary sprawił, że działanie dodatkowo w warunkach ciągu przestępstw nie mogło już stanowić przesłanki do orzeczenia surowszej kary.

Czynnikami limitującymi wymiar kary nadal pozostawały zaś stopień społecznej szkodliwości czynu oraz stopień zawinienia.

Kara 1 roku pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu M. D. (1) wyznaczonych w ten sposób granic dolegliwości z pewnością nie przekracza. Poziom społecznej szkodliwości popełnionego czynu uznać należy za wysoki. Oskarżony godził w wysoko cenione dobro prawne, jakim jest mienie, a okoliczności i sposób jego działania budzą najwyższe potępienie. M. D. (1) działał ogarnięty niezrozumiałą furją, współdziałał z równie zdemoralizowanymi kolegami, z rażącym przekroczeniem granic zachowań akceptowanych społecznie. Okazał w ten sposób najwyższą pogardę dla cudzej własności i zmanifestował wyraźne poczucie bezkarności, a w toku postępowania karnego nie zdobył się na jakąkolwiek refleksję. Jego zachowanie to jawny przykład bezmyślnego i ostentacyjnego wandalizmu, dla którego próżno szukać jakiegokolwiek usprawiedliwienia. Ofiarami oskarżonych padli przypadkowi ludzie, którzy w żaden sposób nie sprowokowali zajścia, a nawet nie mieli świadomości, że pozostawione w centrum sporego miasta pojazdy mogą stać się przedmiotem służącym jedynie wyładowaniu chuligańskich emocji.

Suma wyrządzonych szkód w mieniu jest niemała, a motywy i pobudki działania wszystkich oskarżonych uznać należy za niskie. W ocenie Sądu, wynikają one z postępującej demoralizacji, potrzeby podporządkowywania sobie otoczenia i zmuszania innych do znoszenia kolejnych wybryków świadczących o dużej pogardzie wobec elementarnych reguł życia w społeczeństwie.

Po stronie M. D. (1) nie zachodziły żadne okoliczności, które mogłyby w sposób usprawiedliwiony determinować jego wolę popełnienia przestępstwa. Oskarżony z całą pewnością mógł i powinien dać posłuch normie prawnej, a nie uczynił tego wyłącznie dla chwilowej uciechy. Stopień zawinienia oskarżonego jest zatem także wysoki.

Oskarżony mimo młodego wieku jest osobą karaną za inne przestępstwa umyślne przeciwko mieniu, toteż jakakolwiek inna kara niż bezwzględne pozbawienie wolności utrwaliłaby w nim poczucie bezkarności i oznaczała wysokie ryzyko ponowienia ataków na dobra chronione prawem w przyszłości. M. D. (1) nie jest zdolny do jakiegokolwiek krytycznej refleksji nad swoim postępowaniem, o czym świadczy jego ostentacyjne zachowanie podczas rozprawy i uporczywość, z jaką popada w kolejne konflikty z prawem – nawet w okresie próby, kiedy winien postępować nienagannie. Nie

istniały tym samym żadne pozytywne czynniki prognostyczne, dla których należałoby skorzystać z możliwości, jakie stwarza art. 37a kk ze skutkiem w postaci rezygnacji z kary najsurowszego rodzaju.

Zdaniem Sądu, byłoby to rozwiązanie nieadekwatne do okoliczności czynu i stało w rażącej opozycji do właściwości i warunków osobistych M. D. (1), który nie czyni nic, by podporządkować się prawu, uszanować rygory okresu próby i zasady życia w społeczeństwie. Innymi słowy, jakakolwiek kara wolnościowa byłaby nieuzasadnioną premią dla oskarżonego, który nie stara się wyciągać wniosków z dotychczasowych doświadczeń. Zostałaby w ten sposób unicestwiona możliwość osiągnięcia zakładanych celów kary – w szczególności w zakresie prewencji indywidualnej i wychowawczego oddziaływania wyroku. Rozważania zaś nad możliwością warunkowego zawieszenia wykonania kary były bezprzedmiotowe, bowiem w obecnym stanie prawnym nie istnieje możliwość zastosowania tego dobrodziejstwa wobec sprawcy, który w czasie popełnienia przestępstwa był już skazany na karę pozbawienia wolności.

.

Z mocy art. 46 § 1 kk Sąd orzekł o obowiązku kompensacyjnym zobowiązując oskarżonych solidarnie do zrekompensowania wyrządzonych szkód materialnych, gdyż do chwili wyrokowania żadna z nich nie została naprawiona choćby w części.

Orzeczenie o kosztach postępowania znajduje oparcie w treści art. 627 kpk, a opłatę M. D. (1) wymierzono na mocy art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 229, poz. 2272).